Βογόμιλοι (ή) Παυλικιανοί — 1114 μ.Χ.

Αιρέσεις. Μανιχαίοι

όρα η Μανιχαίοι

379

Αν. Κομν. τ. Β'. XV. 8 σ. 294.

8. Μετα δε ταυτα το έτος * επιδεδημηκότος της βασιλείας αυτου μέγιστον επήγετο νέφος αιρετικών. η το της αιρέσεως είδος καινόν, μήπω πρότερον εγνωσμένον τη εκκλησία. δύο γαρ δόγματα συνεληλύθεισαν. κάκιστα η φαυλότατα εγνωσμένα τοις πάλαι χρόνοις Μανιχαίων τε, ως άν τις είποι δυσσέβεια, ην και Παυλικιανών αίρεσιν φαμεν, και Μασσαλιανών βδελυρία. Τοιούτον δε εστι το των Βογομίλων δόγμα, εκ Μασσαλιανών και Μανιχαίων συγκείμενον. και ως έοικεν, ην μεν και τοις προ του πατρός χρόνοις, ελάνθανε δε· επιτηδειότατον γαρ το Βογομίλων γένος αρετήν υποκρίνασθαι. και κόμην μεν κοσμικήν ουκ αν ίδοις βογομιλίζουσαν, κέκρυπται δε το κακόν υπό μανδύαν η το κουκούλιον· η σκυθρωπάζει ο Βογόμιλος και μέχρι ρινός επισκέπεται η κεκυφώς βαδίζει και υποψιθυρίζει το στόμα τα ένδοθεν δε λύκος εστιν ακάθεκτος. και τούτο το έθνος τοιούτον ον δυσμεταχείριστον ώσπερ όφιν εμφωλεύοντα τη χειά επωδαίς ίυγξιν απορρήτοις ο εμός πατήρ εις φως εξεκαλέσατο . .

(1) Περί της αιρέσεως ταύτης καθ' α η συγγραφεύς αναφέρει ο Ζιγαβηνός εν τη «δογματική πανοπλία» λεπτομερώς πραγματεύεται.

252

Βογόμιλοι. Παυλικιανοί. 1114 μ. Χ.
Αἱρέσεις. Μανιχαῖοι.

8. Μετὰ δὲ ταῦτα τὸ τῶν * [illegible] τῆς βασιλεί- | Αν. Κομνην. Σ. Β. XV. 8 σ. 294.
ας κατὰ μέγιστον ἐγείρεται νέφος αἱρετικῶν, καὶ τὸ
τῆς αἱρέσεως εἶδος καινόν, μήπω πρότερον ἐγνω-
σμένον τῇ ἐκκλησίᾳ. δύο γὰρ δόγματα συνεληλυθέτην.
κάκιστα καὶ φαυλότατα γνωριζόμενα τοῖς πάλαι χρό-
νοις Μανιχαίων τε, ὡς ἄν τις εἴποι, ἀσέβεια, ἣν καὶ
Παυλικιανῶν αἵρεσιν φαμὲν καὶ Μασσαλιανῶν
βδελυρία. τοῦτο δὲ ἦν τὸ τῶν Βογομίλων δόγμα, ἐκ
Μασσαλιανῶν καὶ Μανιχαίων συγκείμενον καὶ ὡς
ἔοικε καὶ πρὸ τῶν χρόνων τοῦ ἐμοῦ πατρὸς ὑπῆρχεν,
(1) ἐλάνθανε δὲ· ἐπιτηδειότατον γὰρ τὸ τῶν Βογομίλων γένος
ὑποκρίνασθαι ἀρετήν. καὶ τρίχα [illegible] κοσμικὴν οὐκ
ἂν ἴδοις βογομίλους κομῶσαν, ὑποκρύπτεται δὲ τὸ κακὸν ὑπὸ
μανδύαν καὶ τὸ κουκούλιον· καὶ σκυθρωπάζει ὁ Βογόμι-
λος καὶ μέχρι ῥινὸς ἐγκαλύπτεται καὶ κεκυφὼς βαδίζει καὶ
ὑποφθέγγεται τὸ στόμα· τὰ δ' ἔνδοθεν λύκος ἐστὶν ἀκάθεκτος.
καὶ τοῦτο τὸ γένος τοῦτον ὂν δυσφορώτατον ὥσπερ ὄφιν,
ἐμφωλεῦον τῇ [illegible] ἴυγξιν κατεπῄδευσεν ὁ ἐ-
μὸς πατὴρ εἰς φῶς ἐξεκαλέσατο.

(1) Περὶ τῆς αἱρέσεως ταύτης καθ' ἃ ἡ συγγραφεὺς ἀναφέρει ὁ
Ζιγαβηνὸς ἐν τῇ Δογματικῇ Πανοπλίᾳ λεπτομερῶς πραγματεύεται.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ